

[Arnfast.]

præsenteret i udvalget, men vil i øvrigt sige tak for den del af ministerens initiativ, som har fået så stor tilslutning her.

Ingomar Petersen (RV):

På grundlag af det lovforslag, som centrum-demokraterne har fremsat, synes jeg virkelig, at vi under udvalgsarbejdet er nået lang vej frem vedrørende vikarbureauerne.

Jeg synes, det er glædeligt, at ministeren nu ganske klart cementerer i den betænkning, vi skriver, at de eksisterende tilladelser til vikarbureauer ikke sådan uden videre, med den ministerbemyndigelse, der lå i § 25, kan tilbagekaldes, naturligvis medmindre der inden for den enkelte virksomhed sker overtrædelser af de vilkår, som der nu bør og må være. Ligeledes, at ministeren har givet tilsagn om, at en beslutning om generelt at ophøre med vikarbureauvirksomhed inden for de nugældende områder ikke vil blive taget, forinden et sådant eventuelt forslag har været forelagt folketinget. Det synes jeg virkelig er en landvinding. Det var en urimelighed over for erhvervslivet og vikarbureauerne, at man sådan uden videre kunne risikere at blive lukket, hvis det ellers passede ministeren.

Jeg synes også, at man fra socialdemokratiets side er gået langt. Jeg synes, at det er godt, at man nu går ind for virkelig at overveje at finde en løsning på de problemer, som kan opstå med kortvarige ansættelser og vikariater, ikke alene inden for HK-området, men også inden for de områder, som grænser op til dette område, og også her tager de tekniske områder med. Jeg tror også, det er en god idé, hvad et stort flertal nu i betænkningen er gået ind for, at der nedsættes et udvalg, som virkelig repræsenterer arbejdsmarkedets parter og Vikarbureauforeningen og arbejdsdirektoratet, således at man har mulighed for en virkelig tilbunds gående undersøgelse af omfanget og behovet inden for dette område. Og ikke nok med, at det store flertal går ind for, at man skal vurdere problemerne, man går også ind for, at der skal fremkomme konkrete forslag til løsninger på området.

Vi har fra radikal side hele tiden haft den indstilling, at den virksomhed, som foregik i vikarbureauerne, var til gavn. Der var mange, der havde glæde og gavn af den,

ikke mindst de kvinder, som gerne ville have et deltidsarbejde, men ikke have det sådan helt fast. Derfor kan vi fuldt ud tilslutte os, at man nu arbejder videre med problemerne, men vi kan ikke tilslutte os at gå ind for det forslag, som er fremsat af centrum-demokraterne, hvor man ligesom giver los på hele funktionærområdet. Det er vi betænkelige ved. Sagen er ikke undersøgt tilstrækkeligt tilbunds gående til, at man kan gå ind for det, så vi vil stemme imod forslaget ved tredjebehandlingen.

Ninn-Hansen (KF):

Der er da ingen tvivl om, at der er et vældigt behov for vikarbureauer, at vikarbureauerne udfylder en gerning, hvor andre ikke kan erstatte dem, og der er også mange, der finder en god beskæftigelse. Det var vel det, problemet drejede sig om, begge gange forslaget har været til første behandling her i salen. Vi gav tilslutning til den opfattelse og kunne ikke forstå, at nogen kunne tænke på at standse eller indskrænke vikarbureauernes virksomhed, og det sker altså heller ikke nu; der er kommet en løsning. Efter at sagen har været behandlet på mange udvalgs møder, er man nået frem til en noget mere enkel ordning, end forslaget gik ud på, men med samme virkning, og det fremgik jo også af hr. Arnfasts bemærkninger, at vi nu har løst sagen. Nu er der ikke længere nogen, der kan og vil angribe vikarbureauernes virksomhed.

Om man skal gå længere, skal jo behandles i det udvalg, der er tale om. Der sidder jo også stadig væk et udvalg, der behandler funktionærloven. Jeg vil i øvrigt gerne spørge arbejdsministeren, hvor langt det udvalg nu er kommet. Hvornår kan vi forvente den revision af funktionærloven, som dette udvalgs arbejde skulle give anledning til? En af grundene til, at det kunne være lidt betænkeligt at lovgive på dette område, er specielt, at vi afventer en almindelig revision af funktionærloven.

Da forslagsstillerne var tilfredse, ville det jo egentlig have været naturligt, at man, efter at sagen er løst, og det erkendes af ordføreren for forslagsstillerne, så havde taget forslaget tilbage. Det er, ligesom det at opretholde forslaget i denne situation næsten er at sige, at vi skal have flest mulige love